

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Continuatio || Consiliorum || Sapientiæ, || Sive || Axiomatum || Salomonis -
Maxime Necessariorum Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; Cum
Reflexionibus Sup hac Axiomata

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

III. Donec aspiret dies & inclinentur umbræ, vadam ad montem myrrhæ &
ad collem thuris. Cant. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37901

REGULA TERTIA,

*Donec aspiret dies, & inclinentur
umbra, vadam ad montem myr-
rha & ad collem thuris. Cant.*

PARAPHRASIS.

*Usque dum umbra dissipentur, & dies
beata aternitatis appareant, ibi in so-
litudinem ad montem myrrha, & col-
lem Incensi ad contemplandas veritates
aeternas, & ad me elevandum ad Deum
per pœnitentiam, & per orationem, sicut
Incensum, quod ad calum ascen-
dit, seipsum annihilando & consu-
mendo in ipsius flammis.*

REFLEXIO.

HÆC non est mea vox, Anima Chri-
stiana, nec vox hominis, est vox po-
tentior & dignior auditu, quæ te vocat
ad montem Calvariæ, & quæ te ibi expe-
ctat, sicut in loco proprio ad pacifican-
das

das agitationes tui cordis, & ad te stabiliendum in statu felici ad quem adspiras.

Dic incessanter id, quod tibi dolor tuus inspirabit; Continua querelam de necessitate fatali, in qua putas te constitutum esse, ubique tuum peccatum amandi, ubique esse in conspectu Dei, qui te ubique prosequitur per suas inspirationes & minas. *Quò ibo à spiritu tuo, & quò à facie tua fugiam?*

Post hæc eleva oculos, & contempla te eum qui apparet in Cruce, videbis in eius aperto corde Misericordiam, quæ reverà videt peccatores ubicunque etiam possint esse, & quæ illos aspicit pro agnoscendis suis gratiis, quas ipsa illis offert secundum magnitudinem suorum commissorum delictorum. Videbis, quod hic Deus quem tantopere fugis, non te persequitur quàm ut te reddat capacem possidendi aliquando sempiternas felicitates loco pœnarum quas promeritus es, & quas meliùs evitare non poteris quam recurrendo ad Crucifixum.

Considera quod extremus & submissi-

ssimus status, in quo homo possit
veniri, sit status cuiusdam peccati mor-
talis, & quod altissimus & divinissimus
status in quo Deus esse possit, sit status
magnæ misericordiæ.

Deus & homo, quilibet devenit ad
hanc ultimam extremitatem, unus à sua
altitudine, & alter à sua parvitate de
Passionis: homo effundendo sangui-
nem Crucifixi Salvatoris, & Deus Pa-
videndo profundi hunc pretiosum lan-
guinem. Habes, quod contemplari
ubi pedem, gressumque paulisper figere
debeas.

Ego tibi desuper mea ex parte non
habeo longum discursum proferendum.
Propheta David inclusit omnia, quæ de
hac materia debent aut possunt dici, in
duobus verbis: quod magna sint pecca-
ta hominis, & magna Dei misericordi-
dia.

Magna peccata sunt ea quæ committuntur
contra sanctissimas leges naturæ,
& quæ nascuntur in corde ingrati homi-
nis post baptismum in medio gratiarum
& beneficiorum Redemptoris; quæ de-

dem renascuntur post absolutiones receptas & post omnia promissa pœnitentiæ, quæ multiplicantur per relapsus, quæ fortificantur per impunitatem, quæ indurantur per castigationes, & quæ accumulata per infirmitates, infortunia, maledictiones, crescunt sub hoc cumulo usque ad scandalum, ita ut irrideant minas & potentiam Justitiæ. Denique magna peccata sunt illa, quæ adhuc vivunt inter primas flammæ ignis infernalis, dum dolores purgentes, & pœnitentiæ desperatæ ingrediuntur animam Peccatoris, qui imaginando sibi, quod durantibus his exitibus phreneticis suæ desperationis, effugerit oculos & manus Dei, provocat Cœlum, tradit se criminibus, impudentiæ, Atheismo, & brutalitati. *Opprimamus justum, nec parcamus viduæ; impleamus nos vino; nullum sit pratum, quod non pertranseat luxuria nostra.*

Magna misericordiâ autem est ea, quæ contemplatur hoc spectaculum cum sensibus compassionis, & quæ efficaciter laborat remedia conferre. Quod facit con-

Liber II.

b

jun-

jungendo fortiora & suaviora, quæ
 gratis victoriosi Sancti Spiritus con-
 prehendentur, & ex illis format
 simile Auroræ: Cum hoc lumine
 super facie peccatorum somno totum
 oppressis intrat oculos eorum, & absque
 violentia, absque dolore dirumpendo
 omnes illorum somnolentas cætuas,
 excitat & illuminat, ipsis inopinatè
 dicit in aliquo magno die, virtutis pulchri-
 tudines, eos vocat & attrahit, nec
 cum suis divinis allocutionibus accedendo,
 & illorum cordium se Dominum
 constituendo, ducit illos per irrevo-
 cables resolutiones ad exercitia penitentiæ
 & sanctitatis. *Coruscasti, & splendisti*
& rupisti surditatem meam. S. Augustinus.

Magna & adorabilis misericordia
 nullum habet terminum in exten-
 sionibus beneficiorum, & quæ jam à sex
 milibus annorum non vidit ullum
 super terram, cujus non erat parat-
 livisci, si peccator fuisset paratus
 nitere & se ipsum accusare; &
 nec modò videt ullum crimen in

ferno inter tot blasphemias & impieta-
tes execrables, quod non etiam ho-
dierno die remitteret, si dæmones &
damnati vellent submittere suam super-
biam, & pro tali gratia rogare, exer-
cendo in suis cordibus unicum actum
constitutionis & humilitatis. Quot
peccata tempore tuæ vitæ commisisti,
Anima Christiana, à primo die, quo
cepisti esse peccator, & quot beneficia
Dei recepisti ab eo tempore! Transi-
vitne unica dies, quæ hic amabilis Pa-
ter filiorum prodigorum non te expe-
ctaverit, vel non ipsemet te quæsi-
verit ad præsentandam tibi manum, & ad
te retrahendum ab abyſſo in quo fue-
rat, ex portis mortis & inferni, ac inter
catenas dæmonum quibus alligatus & col-
ligatus fuisti.

Unico verbo, in homine sunt magna
peccata & horribiles ingrattudines, in
Deo magnæ misericordiæ.

Hinc perpende, si placet, & considera
quid agendum, quid eligendum, quam de-
votibus resolutionibus habeas sumendâ:
Una est, quæ præmeditatus fuisti, velle sa-
tis procul aufugere à conspectu Dei, ut nō

amplius ejus vocem audias, & eò curre, quò desperatio & cæcitas te conducunt; Altera est occurrere huic misericordia, quæ tibi porrigit manum, & revocat ad salutem.

Elige! Ah dicit Sanctus Petrus, *quem ibimus? Verba vita aterna* habes Divine Salvator, gratia & vita sunt in labiis tuis ad effundendum se supra homines: Cor meum suspirat & desiderat unam & alteram. Sum peccator & mortuus. Ego intra me habeo mortem & peccatum, quæ me opprimunt. Non remanet mihi, quàm unicum mortuum vitam, & æternitatem penarum. *Quo ibo ad quærendum remedium? Quo ibo, nisi ad te? Verba vita aterna* habes Examina hæc duo verba, & conare intelligere id quod tibi de summitate Calvarie respondetur. Nec ego possum tibi aliquid amplius dicere, quàm quod modo tibi dixi.

Habes magna crimina, sic necessitas habes magnam misericordiam. Eas ad Calvariam montem, in hoc unico loco ea invenies & in hoc unico loco debes eas quaerere.

Verum est, quod ibidem tibi objicie-
 tur, quod effuderis sanguinem Salvato-
 ris, & quod sis parricida, qui eum cruci-
 fixisti; ostendent tibi in summitate Arbo-
 ris enormissimum omnium criminum, &
 hoc quidem tibi attribuetur; Sed ne pa-
 veas, habe solummodo curam, ut imme-
 diatè quò ingrederis & vides Crucifixum,
 facias egredi veritatem de corde tuo & de
 ore tuo. Confitearis, quod sis plenus cul-
 parum, contra quem cœlum & terra de-
 siderent vindictam : *Iniquitatem meam*
ego cognosco. Videbis statim egredi Mife-
 ricordiam de corde Dei ad tibi obvian-
 dum, te exosculandum, & tibi jungen-
 dum supra labia tua gratiam cum veritate
 tui doloris & confessione tuorum errorū.
 Loquere & confitère tua crimina, di-
 cendo cum Davide : *Peccatum meum*
contra me est semper. Verum est Domine,
 mea ingens culpa, quæ infinitam multi-
 tudinem meorum peccatorum in se con-
 tinet, est tecum in cruce, sed tua magna
 misericordia ibidem etiam est ; per hanc
 dirige intentiones tui cordis, & per hanc
 responde responsum, quod meis lachry-
 mis

mis vales dare: *Miserere mei secundam
 magnam misericordiam tuam.* Non
 ploro misericordiam Angelorum & Sa-
 ctorum, nec misericordiam Dei gloriam
 in caelis; necesse habeo magna & supra-
 ma misericordiae, quae non invenitur
 in Deo crucifixo. Hic, cuius causa mori
 fui, solus est, qui me resuscitabit. Col-
 lige multitudinem tuarum gratiarum &
 remissionum, quas unquam à confusio-
 ne mundi peccatoribus concessisti.
collige eas hodie pro me solo. *Secundam
 multitudinem miserationum tuarum.*
 Invenies in me omnes peccatores, ne-
 cesse habeo etiam apud te invenienti-
 omnia beneficia & amorē, quem usque
 ad illos convertendos impendisti. Do-
 ne Salvator, glorifica tuam potentiam
 & fac videre in una creatura tam cri-
 nali, quid sit Deus, & quid possit
 gratia in corde desperationis plena.

Impende tempus tuum quantum
 teris talibus cogitationibus, & per
 tudinem tuorum actuum contritione
 juva misericordiam divinam effunde

super te multitudinem suarum benedictionum.)

REGULA QUARTA.

Vadam ad collem thuris.

Cant. 4.

PARAPHRASIS.

Vadam ad montem Incensi, ad me elevandum per orationem & per poenitentiam usque ad plagas & vulnera Jesu Christi, formando in mea anima characterem suorum dolorum, & in posterum non aliam vitam vivam, quam illam, quam de corde ejus sumptero.

REFLEXIO.

Ecce methodum, quam observare debes in solitudine illis diebus, quibus tempus habes audiendi tuam conscientiam, & considerandi id quod, hæc, tibi dicere præterit.

b 4 Narra

